

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante F

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Ostobris. Require in dictione october.

O ante D

Odio odis facit in futuro indicatiui modi odiā & odibo. Hiero. i. parabolis. c. i. Viqueq par uuli diligitis infantia: & stulti ea: q si lūt noxia cupiēt: & iprudētes odibūt sciētia. Odi defecti uū p bū: v' osus sum (vtrūq em vsurpa: teste Prif.) tā p'sentis q p'teriti t'pis f'catū detinet: & quidē frequētius q odio odis apud oratores legit. Plau. i. Amphi. Inimicis semp ofa sum obtueri. i. odi semp inimicos obtueri. Inde venit Exosus et posus: teste Ser. sup. li. v. gnei. Quare Alexadrū cōfratrē meū p'stat nō recte credidisse: cū ait. credo q exosus p'bo caret atq posus Et ab osum supino nomē verbale osor. Plau. i. Asinaria. Incōtinentē atq osorem vxoris sug.

Odi. Require in dictione odio

Odoror. Reg. in dic. odoro.

Odoro ras. & odoror depo. vsurpa. Hiero. in Gene. c. viij. Odoratusq ē dñs odorē suauitatis

Odor & odos in recto dici pōt.

Odos. Require in dictione odor.

O ante E

Oeconomus cū ce diph. & exili scribit: p'poniturq ex oikoo q est domus: & νομοσ lex. de cet em dispēsatorē legē domus esse. neq ab echo q soni repulsio dī. neq ab icon: q est effigies deriuat: vt sōniauit Vgu. Hiero. i. homel. viij. dñicē post Pēthecosten. Oeconomus tā pecuniae q frugū: & oium q dñs possidet dispēsator est Vñ Oeconomus Xenophontis pulcherrimus liber est: q nō gubernationē villae sed dispensationē vniuersae domus: Tullio interpretante: f'cat Hæc ille. Vbi Ineruditi legunt iconomus

Oedipodes. Require in dictione oedipus.

Oedipus cū ce diph. & i latino & p scribit. & facit in gto oedipodis. Sicut Melāpus huius melampodis: ac etiā oedipi: teste Prif. Vñ Plau. ait in pgnulo. Oedipi opus est pietura: p'priū fuit viri nomē: q teste Probo: etiā Oedipodes huius oedipodis. vel oedipodē declinari pōt. Stau. li. Thæb. i. Oedipodæ confusa domus.

Oestrus. Regre in dictione oestrus.

Oestrus cū ce diph. masc. gñe declinat. sed Torrel. neutro cestrū declinauit: volante paruū est quē nōnulli asillū: alij tabanū vocāt: & græcū est vocabulū: dicēte in georgicis Virg. Cui nomen asilo. Romanū est cestrū Graij vertere vocātes. vbi Seru. Oestrus inquit græcū est: & latine asilus dī. & Probus ait. Asilus genus est tabani: & vocat græce cestros. Oestros item fluuius est Paphlæ: teste Pōpo. Mela. Ostrum & austrū teste Prif. dici pōt: & purpura transferi. Virg. li. viij. gneid. Instratos ostro alipedes: p'p'isqz tapetis. Ostia vrbs est mediterranea Senonū in Italia: teste Prole. Ostrea soc. & ostreū

neu. gñe declinari pōt: teste Seruio sup. i. geor. genus est conchæ. Oui. in Fastis. Ostreaq in chis tuta fuere suis. Sunt tamē qui inter ostrea & ostreū hoc differētiā tradū: q neu. gñe concha sit: foeminino aut ostrei carnes. sed hæc differētia ab auctoribus p'sundit

O ante F

Offa cum duplicato f scribit: & format p diminutionē Offula: teste Varro. de ling. lat. unde & Apulcius in deo socratis ait. Coruus & vulpes vnā offulam simul viderant: eamq rapitū festinabāt. Ab offa fit diminutiue Offella cum vnico figa primā sillabā corripit. Mar. Parua tibi incurua craticula fudet offella. Iuue. satyra. xij. Et exigue frustis imbutus offellæ. Offa autē primā positiue producit: dicente Iuue. satyra. vi. Cocteq siliginis offas.

Offella. Require in dictione offa

Offendo. Require in dictione offensio.

Offendix. Require ibidem.

Offensa. Require ibidem

Offensio huius sionis. & offensa huius offensæ. & offendo huius offendinis in vñ f'cato dici pōt: teste Marcel. q etiā & hic offensio: huius offensio. Lucre. li. vi. Nō igit multis offensio intermerendo. Offendix huius offendicis vocat t'gaturq nodus: q & restringitur & remittitur Offensus. Require in dictione offensio

Offula. Reg. in dic. offa.

O ante G

Ogygia cū y greco in secūda syl. scribit: insula ē Phœnicis et Syrii maris. Quidā dicūt esse insulam in Ionio mari: Lacinio p'montorio p'pina. Nōnulli dicūt esse insulā Aphricę regiōe syrtiū. Ogygia eadē scriptura neut. gñis: plurimū. moenia Thæbana vocant: teste Festo.

O ante L

Olea & oliua teste Seruio: p arbore vsurpa. sic & p liquore oleū vel oliuū dicim. Hora. ser. xij. Quali p'fundat pisces secū oliu. Persi. Hec sibi corrupto caliam dissoluit oliuo. Inde Oliuitas: olei fructus dicta est: teste Noni. Varronē inducente dicentē. Tū deniq omnis cū luccerna combusta est in lucubrādo oliuitas q consumpta est. Hæc oliuea: teste Pompeio ab oleis dicebatur. Sicut a vino vindemia. Oliuetum neu. generis: locus est oliuatum.

Oleo oles secūda. & olio olis tertia p'it. decli. p'testibz Marcel. Diome. Prif. Plaut. Oliu ædes Arabicas. & facit in p'terito oliui & oleui. insulapino olitum & oletum: teste Prif.

Oleum. Regre in dictione olea.

Olim tria detinet tēpora: p'teritū: p'sens: futurū auctoribus Marcel. & Seruio

Oliua. Regre in dictione olea.

Oliuetū. Ibidē.

Oliueta. Ibidem